

4

Alene

Ugens vers

"Gud Herren sagde: 'Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en hjælper, der svarer til ham'" (1 Mos 2,18).

Introduktion

For nogle år siden indeholdt nyhederne en fascinerende, men smertefuld historie. En ung kvinde blev fundet død i sin lejlighed. Historien var så trist, fordi hun havde været død i over 10 år, inden hun blev fundet. Ti år! Alle stillede med rette spørgsmålet: hvordan kunne det i en så stor by med så mange mennesker og så mange muligheder for kommunikation gå til, at en kvinde, som ikke var en af de mange hjemløse i byen, havde været død i så mange år, uden at nogen vidste om det?

Selv om dette er et ekstremt tilfælde, er det et godt eksempel på, at mange mennesker er frygteligt ensomme. The New York Times bragte i 2016 en artikel med denne overskrift: "Forskere står over for en epidemi af ensomhed." Problemet er virkeligt.

Det var ikke fra begyndelsen meningen, at mennesket skulle være alene. Lige fra Edens have skulle vi i en eller anden grad leve i fællesskab med andre mennesker. Men så kom synden selvfølgelig ind i verden, og siden da har intet været det samme. I denne uge skal vi se på spørgsmålet om fællesskab og ensomhed, som vi alle måske har oplevet på et eller andet tidspunkt i livet. Hvis du ikke har, er du meget heldig.

Ugens tekster

- Præd 4,9-12
- Fil 4,11-13
- 1 Kor 7,25-34
- Matt 19,8
- 1 Mos 37,34
- Es 54,5

"Hellere to end én"

Præd 4,9-12

Hvad er den grundlæggende tanke i disse vers? Hvilke generelle principper i tilværelsen tales der om?

Meget få af os kan klare os alene. Selv om vi er enspændere og holder af at være alene, vil vi på et eller andet tidspunkt ikke alene ønske selskab, men til og med have brug for det. Vi blev skabt til fællesskab. Lykkelige de, som har nære familiemedlemmer, som kan give dem opmuntring og støtte, især i vanskelige situationer.

Desværre er der mennesker i vores menighed, på vores arbejdsplads, i de lokalområder, vi bor i, som ikke har nogen at vende sig til, ikke kun i vanskelige situationer, men bare for en snak ved dagens afslutning. Ensomhedsfølelser kan dukke op når som helst. "Det sværeste tidspunkt for mig," sagde en ugift mand, "er om søndagen. I løbet af ugen er jeg omgivet af kollegaer på arbejdet. På sabbatten møder jeg mennesker i kirken. Men om søndagen er jeg helt alene."

Joh 16,32-33
Fil 4,11-13

Hvilke principper kan vi lære fra følgende bibeltekster, især i perioder, hvor vi måske oplever ensomhed?

Som kristne kan vi ikke alene glæde os over, at Gud er virkelig, men også over, at vi kan have et virkeligt forhold til ham. Og vi kan finde trøst i den nære kontakt mellem Gud og os. Men det nære forhold, som Gud havde med Adam i Edens have, forhindrede ikke Gud i at sige: "Det er ikke godt, at mennesket er alene" (1 Mos 2,18). Gud vidste, at selv om Adam i en fuldkommen verden havde fællesskab med Gud, havde han stadig også brug for menneskeligt selskab. Og det har vi alle.

Men vi må vogte os for at tro, at mennesker ikke er ensomme, bare fordi de er omgivet af mange mennesker. Nogle af de mest ensomme mennesker bor i store byer, hvor de ofte har kontakt med andre. At være sammen med andre mennesker betyder ikke, at man ikke kan føle sig ensom og fremmedgjort og har brug for selskab.

Til at
tænke over

Det er ikke altid let at vide, hvem der føler sig ensom, fremmedgjort, afvist eller bare har det dårligt og har brug for en eller anden, om ikke andet så til at tale med. Hvordan kan du bevidst forsøge at blive mere opmærksom på, hvem der måske har det sådan?

Ugift

En ung kvinde udtalte sig om fordelene ved ikke at være gift. "To gange fik jeg mulighed for at rejse ud og arbejde på missionsmarken, og jeg svarede ja uden at tøve." Er man gift og har familie, har man måske brug for lidt mere tid, før man kan tage en sådan beslutning; for det involverer jo ikke kun en selv, men også ens ægtefælle og måske børn.

1 Kor 7,25-34

Hvilke gode begrundelser giver Paulus for at forblive ugift?

Mange mener, at det er Guds vilje, at de skal giftes. Han sagde trods alt: "Det er ikke godt, at mennesket er alene." Alligevel har vi mange eksempler i Bibelen på mennesker, der ikke var gift, deriblandt vores største eksempel, Jesus Kristus.

Jeremias fik at vide, at han ikke skulle gifte sig (Jer 16,1-3). Vi ved ikke, om dette forbud nogen sinde blev ophævet; men det er tydeligt, at Jeremias var en stor profet, mens han var single.

Heller ikke Ezekiels civile stand synes at have været vigtig, selv om hans hustru døde pludseligt. Han fik ikke engang lov til at sørge over hende, men skulle fortsætte med den opgave, som Herren havde givet ham (Ez 24,15-18). Også profeten Hoseas oplevede et ægteskab, der gik i stykker; men han var i stand til at fortsætte sin tjeneste for Gud. Hans historie synes måske mærkelig for os. Gud bad ham om at gifte sig med en prostitueret, som Gud vidste ville forlade Hoseas til fordel for andre mænd (Hos 1-3). Vi kan se, at Gud forsøgte at illustrere den ensidige kærlighed, som han har for Israel og for os; men det må have været ekstremt vanskeligt og smertefuldt for Hoseas at være en lignelse for folket.

Ingen af disse eksempler handlede om civil stand. Gud var interesseret i en persons retskaffenhed, lydighed og evne til at sige det, som Gud ønskede, at personen skulle sige. Det er ikke her afgørende, om man er gift eller ugift.

Hvordan kan du rent praktisk hjælpe dem, der ikke er gift, enten de er medlemmer af menigheden eller ej?

Til at tænke over

Når et ægteskab ophører

Bortset fra fysisk lidelse og død er familielivet måske det, der har været udsat for de mest ødelæggende følger af synden. Det er næsten blevet sådan, at udtrykket "dysfunktionelle familier" er blevet overflødig. For hvilke familier er ikke i nogen grad dysfunktionelle?

Bortset fra døden er skilsmisse noget af det sværeste, en familie kan opleve. De, der gennemgår denne frygtelige erfaring, oplever hele spektret af følelser. Den første og måske mest almindelige er sorg. Afhængig af personen kan denne følelse med varierende intensitet vare fra flere måneder til flere år. Nogle oplever frygt; frygt for det ukendte, økonomiske bekymringer, frygt for ikke at være i stand til at klare sig. Nogle vil også gå igennem perioder med depressioner, vrede og selvfølgelig ensomhed.

Hvilke generelle principper mht. skilsmisse kan vi uddrage fra følgende bibelvers?

Mal 2,16
Matt 5,31-32
Matt 19,8
1 Kor 7,11-13

"Som et af Jesu redskaber til at frelse verden er det også menighedens opgave at være til tjeneste for alle medlemmerne i alle deres behov og tage vare på den enkelte, så alle kan vokse og opnå en moden kristen erfaring. Dette gælder især, når medlemmer står over for afgørende beslutninger, som fuldstændig vil forandre deres liv, f.eks. ægteskab eller en smertefuld erfaring som skilsmisse. Hvis et par oplever, at deres ægteskab er ved at gå i stykker, bør både ægtefællerne, deres familie og de i menigheden, som har til opgave at hjælpe dem, gøre alt, hvad der er muligt, for at parterne kan forliges i overensstemmelse med de principper, Gud har givet os til genoprettelse af brudte forhold (Hos 3,1-3; 1 Kor 7,10-11; 13,4-7; Gal 6,1).

Menigheden eller andre led i kirkens organisation har materiale, som kan hjælpe medlemmerne til at opbygge stærke kristne hjem. Dette materiale indbefatter 1) programmer, som kan hjælpe forlovede par at forberede sig til ægteskabet, 2) undervisningsmateriale for ægtepar og familier og 3) materiale som kan give støtte til fraskilte og personer, som kommer fra opløste familier" (*Menighedsåndbogen*, s. 170).

Hvilke praktiske ting kan du gøre for at hjælpe nogen, der går igennem en skilsmisse?

Til at tænke over

Død og ensomhed

Nogen stillede engang følgende spørgsmål: Hvad er forskellen mellem høns og mennesker mht. døden? Svaret er, at i modsætning til høns, så ved vi mennesker på forhånd, at vi skal dø. Og denne viden om vores kommende død, gør en stor forskel på, hvordan vi lever nu.

Vi ved, at alle menneskelige relationer, også ægteskabet, før eller senere ophører på grund af vores store fjende, døden. Uanset hvor nært forholdet har været, hvor stor kærligheden og hvor dybt fællesskabet har været, eller hvor meget tid vi har tilbragt sammen, ved vi mennesker (i modsætning til hønsene), at døden kommer før eller senere. Døden gør en ende på alle vores personforhold. Dette har været menneskenes skæbne fra den første synd, og vil blive ved med at være det, indtil Jesus kommer igen.

Bibelen fortæller os ikke, hvem af de to, Adam eller Eva, der døde først; men det må have været særligt smertefuldt for den, der var tilbage, især fordi det fra begyndelsen ikke var meningen, at døden skulle være en del af tilværelsen. Hvis døden af et enkelt blad, som vi så i en tidligere lektie, fik dem til at sørge, hvordan må det så ikke have været, da ægtefællen døde?

Problemet i dag er, at vi er så vant til døden, at vi tager den for givet. Men det var aldrig meningen, at vi mennesker skulle dø. Og selv i dag har vi svært ved at finde mening med den.

Hvad lærer disse tekster os om døden og om, hvordan mange har kæmpet med at forstå den?

Es 57,1

Åb 21,4

1 Thess 4,17-18

Matt 5,4

2 Sam 18,33

1 Mos 37,34

Vi er alle nødt til at indse, at ikke alene skal vi selv dø; men vi kommer også til at miste nogen, vi holder af, måske vores allernærmeste ven. Før eller siden kommer vi til at opleve en periode med ensomhed på grund af et andet menneskes død. Det er svært; det gør ondt; og i sådanne situationer kan og må vi holde fast ved Guds løfter. Hvad ellers har vi at holde fast ved i en verden fuld af synd, lidelse og død?

Hvordan kan din menighed hjælpe dem, der oplever ensomhed på grund af tabet af en af deres nærmeste?

Til at tænke over

Åndeligt single

Natalie, en ung kvinde, der havde været gift i syv år, blev af en veninde inviteret til at komme med til en serie evangeliske møder i den lokale adventistkirke. Hun blev overbevist om sandheden, i det hun hørte, og gav sit hjerte til Gud. Hun oplevede den nye fødsel, og på trods af stor modstand fra sin mand, sine forældre og svigerforældre og til og med sin nabo, sluttede Natalie sig til Syvende Dags Adventistkirken. Hun tilpassede også sin tilværelse til sin nye tro, så vidt det var muligt.

Det er ikke svært at forestille sig, at hun mødte meget modstand. Men det gjorde det ekstra vanskeligt, at hendes mand med rette sagde: "Dette er ikke, hvad jeg gik med til, da vi blev gift. Du er en helt anden person, og jeg ønsker den gamle dig tilbage."

I adskillige år har hun nu kæmpet for at leve et liv i tro. Selv om hun er gift, er hun det, vi kan kalde "åndeligt single".

Es 54,5
Hos 2,19-20
Sl 72,12

Hvilken opmuntring kan de, som føler sig åndeligt single, finde i disse vers?

Over alt i verden er der i vores menigheder mennesker som Natalie. Disse mennesker er gift, men kommer alene eller sammen med deres børn i kirke. Måske er de gift med en, der tilhører en anden tro. Eller måske blev deres ægtefælle ikke medlem af menigheden, da de selv blev det. Eller de har begge været medlemmer, men af en eller anden grund er den ene holdt op med at komme, har måske meldt sig ud og er måske til og med fjendtligt indstillet over for vores tro. Mange mænd og kvinder kommer alene i kirke og til fællesspisning eller til andre af kirkens arrangementer. De er kede af ikke at kunne yde mere økonomisk til kirkens arbejde; men deres ægtefælle vil ikke tillade det. På trods af, at de er gift, kan de åndeligt føle sig som en enke eller enkemand.

Vi har sandsynligvis alle mødt nogen, der har det sådan, og de har brug for vores kærlighed og støtte.

Til at
tænke over

Hvilke praktiske ting kan I som en menighedsfamilie gøre for at støtte dem iblandt jer, der er åndeligt single?

Til videre studium

"Midt i et aktivt arbejdsliv holdt Enok urokkeligt fast ved sin samhørighed med Gud. Jo større og mere krævende hans arbejde var, jo mere vedvarende og inderlige blev hans bønner. Han blev ved med i visse perioder at trække sig tilbage fra al menneskelig kontakt. Efter at have tilbragt nogen tid blandt mennesker og arbejdet for at gavne dem gennem sin undervisning og sit eksempel, trak han sig tilbage for at tilbringe tid alene i hunger og tørst for den guddommelige kundskab, som kun Gud kan give. Idet han på denne måde havde fællesskab med Gud, kom han mere og mere til at genspejle det guddommelige billede. Hans ansigt strålede med et helligt lys, det lys, der skinner fra Jesu ansigt. Når han kom tilbage fra disse perioder med guddommeligt samvær, betragtede selv de ugudelige med ærefrygt himlens præg på hans ansigt" (Ellen White, *Gospel Workers*, s. 52.) Selv om beretningen om Enok her er opmuntrende og siger noget stort om dem, der vælger at tage tid til at være alene, oplever mange at være alene uden selv at vælge det. De ønsker ikke at være alene. Vi kan altid have et rigt samvær med Gud, som er altid nærværende; men vi har alligevel brug for fællesskab og selskab med andre mennesker. Det er derfor vigtigt, at vi som en menighed er parate til at henvende os til dem, der måske sidder lige ved siden af os i kirken hver sabbat. Måske oplever de en periode med frygtelig ensomhed. Og hvis det er dig, der oplever en sådan ensomhed, henvend dig da til nogen, du føler, at du kan have tillid til, og fortæl dem, hvordan du har det. Mange gange kan man ikke ved at se på andre opdage, at de har det svært. For mange er det let at skjule sig bag en maske.

Spørgsmål til
drøftelse

- 1. Hvordan kan din menighed lære at blive mere følsom over for de behov, som ensomme mennesker har?**
- 2. "Ikke sådan at forstå, at jeg har manglet noget; for jeg har lært at nøjes med, hvad jeg har" (Fil 4,11). Læs sammenhængen, hvori Paulus siger dette. Hvordan kan vi lære at sige det samme? Og hvorfor må vi være meget varsomme med, hvordan vi citerer denne sætning for mennesker, der virkelig har det svært?**
- 3. Tal sammen i klassen om tidspunkter, hvor I har oplevet dyb ensomhed. Hvad hjalp jer igennem? Hvad sårede jer? Hvad lærte I, som måske kan hjælpe andre?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Hvilke bibelske personer kan du finde, der som fx pigen, der advarede Na'aman (2 Kong 5,2), oplevede ensomhed, var alene i tilværelsen eller oplevede at være alene i og om troen?
 - Drøft de situationer/personer, som I har fundet frem til. Hvori ligner deres situation evt. din og min?
- Læs Salme 32,1-5 sammen.
 - Læg mærke til ordspillet. Det samme hebraiske ord er brugt om, hvordan Gud, når han tilgiver min synd, skjuler den (vers 1), og om, hvordan jeg opnår tilgivelse, når jeg netop ikke skjuler min overtrædelse (vers 5).

Uddybende spørgsmål

- Hvilke faktorer i det moderne samfund kan være årsager til, at mennesker føler sig mere ensomme end i tidligere tider? (Hvis de gør det!)
 - Kan din menighed i lyset af disse faktorer gøre noget for at modvirke denne oplevelse af ensomhed?
- Har synder, vi har begået, og skyld, vi bærer rundt på, nogen indflydelse på vores følelse af ensomhed?
 - Hvordan slipper du og jeg af med syndeskyld?
 - Hvor ofte lever du og jeg og andre i frygt for, at vores overtrædelser vil blive opdaget – og lever derfor helt alene med vores synd?
- Er der situationer, hvor det er godt og gavnligt at være ensom? Skal man altid være sammen med nogen?
 - Hvad er risikoen ved at føle, at man altid skal tilpasse sig andre?
 - Hvordan kan vi hjælpe hinanden til at stå alene? Og evt. opdrage og hjælpe vore børn og unge til at tage et standpunkt for Gud, også når de tilsyneladende er helt alene om deres valg?
- Drøft sammen, hvordan I hver især som enkeltpersoner kan finde tid til at være alene, alene med Gud og tid til samvær med Gud, til refleksion over Guds Ord og bøn.

Klassens aktiviteter

